

STUDENTEN WEEKBLAD

14^e Jaargang.

No. 32.

REDACTEUREN:

W. F. A. RÖELL, G. B. V. D. WERFHORST, H. S. V. LENNEP,
: H. R. BEUKELMAN, C. WOLTERBEEK, F. ZWEERTS. :

MEDEWERKSTER UIT DE DAMESSTUDENTEN: MEJ. G. C. KRAYENHOFF V. D. LEUR.
ORGAAN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN.

Donderdag

11 Juli '12.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September.
De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. W. W. W. W.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdagmiddag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

Inhoud.

- Delftsch Studenten-Corps.
Catalogus der Bibliotheek S. P.
- Studiebelangen.
Centrale Commissie. — Practisch werken C. en B.
- Gedachten en gedichten.
Losse Fragmenten, door Maya.
Weet je nog? door P. S.
- Van verre en nabij.
Vrede door Recht, (Vervolg), door W. J. de Voogt Nzn.
- Berichten en mededeelingen.
- Boekbespreking.
De witte mier, door J. v. R.
- Technische Hoogeschool.
Uitslagen der Examens, gehouden vóór de Zomervacantie 1912.

Delftsch Studenten-Corps.

Catalogus der Bibliotheek S. P.

Ten spijt van de lijst, die een klein jaar op de Bibliotheek ter lezing lag en een vrij groote animo voor een gedruktenschrijverscatalogus aan 't licht bracht, ziet het Bestuur zich genoodzaakt afstand te doen van haar voornemen; niet alleen blijkt, dat deze catalogus op meer dan 50 ct. (zelfs meer dan 75 ct.) te staan zal komen, maar de opzet blijft uiterst speculatief, ook als men na een jaar 't boekje door een supplement weer up-to-date maakt waardoor men verzekerd is van een zeker aantal afnemers van het eerste jaar 1913. Men zou een gedruktenschrijverscatalogus verplicht kunnen stellen bij het lidmaatschap; ten algemeene nutte lijkt mij dit zeker niet: 't nut van den gedruktenschrijverscatalogus zelf is m. i. gering.

Er dient ook op gewezen te worden, dat een gedrukte schrijverscatalogus alleen „boeken” zal geven, terwijl er op 't oogmerk op de Bibliotheek wordt gewerkt aan een catalogus (volgens verticaal kaartstelsel), die daarenboven tijdschriftartikelen (natuurlijk van zekere minimumlengte; geen verzen; geen boekbesprekingen of afzonderlijke kritieken) volgens de schrijvers alfabetisch zal rangschikken. *)

Daar op deze wijze de boeken en tijdschriftartikelen over zeker onderwerp, waarvan men den schrijver niet kent, zeker niet tot hun recht zullen komen, is een catalogus naast de eerste ingesteld n.l. de **Encyclopedische** (eerst verkeerdelijk systematische genoemd), waarin men de literatuur over eenig onderwerp alfabetisch kan vinden (als bij een Encyclopedie).

Stel, men wil iets weten over zeker onderwerp, dan zoekt men het op volgens de voor de hand liggende onderwerpstitel, zonder omdraaiingen, dus:

Beeldende Kunst
en niet: Kunst, Beeldende.

Een uitzondering is gemaakt om gelijke onderwerpen eenigszins bij elkaar te krijgen: topografische en tijdsbepalende bijvoegelijke naamwoorden (b.v. **Fransche vloot, Duitsche Parlement, Moderne chemie, toekomstige moraal**), worden achter 't zelfstandig naamwoord gebracht.

Dus niet:

Tunesische Watervoorziening, maar Watervoorziening, Tunesische, naast: Watervoorziening, Tripolitaansche. Er zijn boeken in den Catalogus, die een geheel gebied beheerschen als Müther, *Geschiede der Malerei*, boeken die

*) Zeer stellen wij op prijs de hulp der Kon. Bibliotheek, die ons gedrukte kaarten van de wetenschappelijke stukken onzer binnenlandsche tijdschriften (sedert 1910) gratis toezendt.

lopen over een kleinere zône, als: Weisbach, *Impressionismus*, eindelijk werken of artikelen, die zich bepalen tot een enkelen meester b.v. Renoir. Wil iemand iets (veel!) weten van Impressionisme, dan vindt hij 't algemeene werk op dit terrein — maar niet de gespecialiseerde onderafdeelingen als Claude Monet of Cézanne. Bij uitgebreider studie dient hij deze afzonderlijk uit te zoeken.

Wil iemand daarentegen Monet leeren kennen, dan vindt hij alfabetisch het artikel, aangaande hem, maar niet de waardevolle bespreking, die Weisbach (*Impressionismus*) of Müther (*Geschiede der Malerei*) aan hem wijdt.

Om dus nauwkeurig te weten, wat er op de Bibliotheek over zeker gebied is, dient men tevens te kijken op uitgebreider en op beperkter terrein.

Aldus toegepast kan onze encyclopedische catalogus, den systematischen (waar alle stof methodisch wordt geschikt; tegelijk met het decimaal-systeem veel gebruikt bij wetenschappelijke bibliotheken) vervangen.

De Bibliotheek S. P. zal hierdoor langzamerhand gaan voldoen aan de behoeften van hen, die over personen en onderwerpen iets naders willen weten. En tevens zullen dan de dikwijls kostbare gecompleteerde tijdschriftjaargangen (artikelsgewijze volgens de schrijvers en encyclopedisch gerangschikt) aan de vergetelheid worden ontrukkt en het hunne bijdragen tot een meer algemeene exploitatie van de zoo uiteenlopende schatten onzer boekerij.

Namens het Bestuur,

W. F. A. RÖELL.

Studiebelangen.

Centrale Commissie.

PRACTISCH WERKEN C. EN B.

De Centrale Commissie ontving het volgende schrijven van de Afdeling der Bouwkunde:

Delft, 28 Mei 1912.

Aan de Centrale Commissie voor Studiebelangen te Delft.

Toen indertijd in uw, tot onze Afdeling gericht schrijven d.d. 8 December 1910 door uwe Commissie het denkbeeld werd geopperd om te trachten, naast de gewoonlijk in de zomermaanden door het Rijk opengestelde opzichtersplaatsen, ook studenten geplaatst te krijgen bij den dienst der verschillende Gemeentewerken, hebben wij gemeend, dat denkbeeld krachtig te moeten steunen, omdat het plan ons sympathiek was, wijl het niet alleen blijk gaf van belangstelling, ijver en toewijding, doch vooral beoogde vermeerdering van practische kennis, zoo onmisbaar voor elken technicus.

Ten einde aan het te verwachten aantal aanvragen tot plaatsing te kunnen voldoen, heeft onze Afdeling ook dit jaar zich wederom tot verschillende Directies van Gemeentewerken gewend met het verrassend gevolg dat niet minder dan 32 plaatsen als buitengewoon opzichter bij werken van zeer uiteenlopenden aard en over het geheele land verdeeld, op de meest bereidwillige wijze te onzer beschikking werden gesteld.

Uwe Commissie heeft hiervan mededeeling ontvangen. Edoch, deze mededeeling en een tijdige oproeping van sollicitanten hebben slechts een uiterst pover resultaat gehad. Slechts 10 van de 32 beschikbaar gestelde plaatsen, waarvan 5 *alleen* te 's-Gravenhage zijn bezet geworden.

Het is ons onbekend welke redenen tot de verkregen uit-

komsten hebben geleid, doch zeer zeker geeft het resultaat blijk van minder ijver, toewijding en zin voor praktische studie dan wij ons hadden voorgesteld, daargelaten nog het pijnlijk gebrek aan waardeering van de bereidwilligheid der onderscheidene Directies van Gemeentewerken.

De Afdeeling der Bouwkunde wenscht dan ook uwe vereeniging van wie het oorspronkelijk denkbeeld is uitgegaan, er met nadruk op te wijzen, dat het haar moeilijk vallen zal een verzoek om medewerking bij de verschillende Directies te herhalen, nu door de studenten voor Civiel- en Bouwkundig Ingenieur de aangeboden gelegenheid om praktische kennis en ervaring op te doen, zoo weinig is gewaardeerd geworden.

De geringe belangstelling, die aan het streven uwer Commissie en de bemoeiingen onzer Afdeeling van de zijde der studenten is te beurt gevallen, geeft ons aanleiding U mede te deelen, dat onze Afdeeling voor het vervolg alleen haar bemiddeling tot plaatsing als buitengewoon opzichter wenscht te verlenen aan studenten, die:

1. zich daartoe bij onze Afdeeling aanmelden voor 1 Maart van elk jaar;
2. naar het oordeel der Afdeeling voor een plaatsing in aanmerking kunnen worden gebracht;
3. zich verbinden, (onvoorziene omstandigheden voorbehouden), de door de Afdeeling aan te wijzen plaats in te nemen;
4. zich bereid verklaren, te voldoen aan de voorwaarden en bepalingen die de Afdeeling in het belang van een goeden gang van zaken meent te moeten stellen.

Wij verzoeken, dit schrijven ter kennis te willen brengen van de studeerenden voor Civiel- en Bouwkundig Ingenieur.

De Afdeeling der Bouwkunde:

G. N. ITZ, Voorzitter.

K. SLUYTERMAN, Secretaris.

De Centrale Commissie haast zich dit schrijven te publiceren, waar zij zeer teleurgesteld is, door de weinige animo, die voor het practisch werken bestaat.

Zij gelooft echter desondanks nog, dat velen — daargelaten, waarom zij niet tijdig zich opgaven — de geboden gelegenheid tot practisch werken hadden willen aangrijpen.

De Commissie wil er diegenen op wijzen, dat hoewel de inschrijvingstermijn gesloten is, — wanneer zij zich ten spoedigste opgeven — mogelijk nog voor plaatsing gezorgd kan worden.

Zij wil er verder op wijzen, dat waar eenige bezwaren tegen de driemaandelijksche duur der plaatsing, of welke ook bestaan, het niet buitengesloten is, dat persoonlijke bemoeiingen met de autoriteiten ter plaatse, tot een schikking kunnen leiden, dat van de studenten in deze wel verwacht mag worden, dat zij zich eenige moeite geven en daadwerkelijke belangstelling toonen.

Voor nadere inlichtingen of besprekingen, wende men zich ten spoedigste tot den Voorzitter, v. Leeuwenhoeksingel 5.

Gedachten en Gedichten.

Losse Fragmenten.

Uit het Verbeelde Leven.

O, gij onpeilbare diepten en gij, bergen die mij doet duizelen, mijne gepeinzen!

Maar ook gij, brandende angst der nachten — traag gaan de uren — wen ik hunker naar licht, en waanzin omsluit mijn benevelde geest.

Licht! Licht en Zon, opdat ik vergete deze mijn vleesch geworden angsten! —

Waar zijn de dagen, de blij-lichte, en waar de uren van teederheid, schielijk vergaan als een vluchtige glimlach?

Was het een droom — dan toch een zeer liefelijke — was het een droom, of zijn inderdaad wij gegaan, kinderen gelijk, door de zonnige duinen, Yolante, mijn liefste?

En de lichtblauwe violen, zeg mij, zeg dat zij nimmer verwelkten en nóg geurende zijn, als mijne uitnemende liefde.

— Of was het een witte roos, Jenny, een knop nog, nauwlijks ontloken? —

Ik, MAYA, heb het verbeelde leven lief en mij zijn de zonnestralen, waar ik ze vind, tot een vreugdige spijs mijner ziel.

Kom in mijn tuinen, Yolante, en pluk er de wondere bloemen, mijn liefste.

Zie, hoe de lisch bloeit aan fluist'rende beken en snuif er den geur, den bedwelmend-zwaren van de jasmijnen.

Daar is een bank, noodend tot rust, en het windegeritsel wiegt ons in sluimer.

Of willen wij droomen, languit in 't gras, en zien hoe de wolkjes wit en wazig drijven over onze hoofden?

Zaagt gij ooit eerder den hemel zoo blauw en zoo krachtig den straal der fontein onzer vreugde?

Ruikt gij de bloesem der linden, liefste, en ginds kamperfoelie? Zaagt gij die kleurige vlinders en ragfijn mijne chrysanthen?

O, mijn verbeelde Tuinen, waar alle bloemen bloeien tegelijk, kostelijk is de mengeling uwer aromen.

Maar kostelijker nog zijn de kussen uws monds, Yolante, en hunne verrukking is zwijgen. —

Delft, 1912.

MAYA.

Weet je nog?

Voor Chris.

Weet je nog, mijn kleine dotje,
Hoe 'k je zoende op je strotje,
In je halsje, op je mond?
Duizend lieve naampjes vond?
Hoe ik duizend malle woordjes
Heb gefluisterd aan je oortjes,
Die jij enkel maar verstond?

Weet je nog, hoe stil de duinen
Lagen in het schemerlicht,
En het frissche avondwindje
Waaien kwam in ons gezicht?

Weet je nog, hoe ons die vogel,
Plotseling verschrikken deed,
En de stoomtram, die maar telkens
Sissend langs óns boschje gleeed?

Kind, hoe oud ik worden moge,
Nooit vergete ik den dag,
Die ons, liefste, weelde-dronken
In elkanders armen zag! —

23—6—1912.

P. S.

Van verre en nabij.

Vrede door Recht.

(Vervolg).

PSYCHOLOGISCHE RESULTATEN.

De mensch als een geheel is het organisme, dat zijn verschillende deelen moet doen samengaan, teneinde zich een groter levenskracht te verzekeren door zich beter naar zijn omgeving te kunnen voegen.

Hier hebben we dus het zwaartepunt: kracht aangewend om een meer volkomen samenwerking tusschen de onderdeelen te verkrijgen, strekt tot vooruitgang; kracht die zulk een werking tegengaat en dus in zekeren zin een vorm van parasitisme is, brengt achteruitgang teweeg.

Waarom is het gebruik van kracht bij de politie gerechtvaardigd? Omdat de boosdoener weigert samen te werken. Hij wil zijn werk niet doen en leven van hetgeen dit opbrengt. Hij wil als parasiet leven, rijkdom nemen en er niets voor teruggeven. Wanneer het aantal dezer individuen toenam zou samenwerking tusschen de verschillende deelen van het organisme onmogelijk zijn; hij veroorzaakt scheiding der samenstellende deelen. Hij moet tegengegaan worden en zoolang de politie haar kracht daartoe aanwendt, bevordert zij slechts de samenwerking. De politie voert geen strijd tegen den mensch, zij strijdt tegen de natuur — de misdaad.

Veronderstel nu dat deze politiemacht het leger wordt eener staatkundige macht en dat de diplomaten van die macht tot een kleinere zeggen: „Wij zijn sterker dan gij; wij gaan uw grondgebied annexeren en gij zult ons belasting betalen.” En dat de kleinere macht dan zegt: „Wat zult gij ons in ruil voor die belasting geven?” en dat de grootere zegt: „Niets. Gij zijt zwak, wij zijn sterk, wij verzwolgen u. Het is de wet van het bestaan, zoo is het geweest en zoo zal het altijd blijven.”

Welnu, dan streeft die tot een groot leger geworden politiemacht niet langer naar samenwerking; ze heeft eenvoudig de plaats ingenomen van de boosdoeners en wanneer men zulk een lager gelijk stelt met een politiemacht en zegt, dat beide in hun recht zijn, omdat beide handelwijzen het aanwenden van kracht in zich sluiten, dan negeert men de helft van de feiten en maakt zich schuldig aan de luië generalisatie, die wij ook aan wilden toeschrijven.

Indien onze veronderstelde diplomaten inplaats echter van ons belasting te vragen, gezegd hadden „uw land verkeert in wanorde; uw politiemacht is ontoereikend; wij zullen u politie leenen en u helpen om de orde te handhaven. Gij zult de politie haar rechtmatig loon uitbetalen, dat is al”; en wanneer zij zich eerlijk tot deze taak beperkt hadden, dan zou de uitoefening hunner kracht de menselijke samenwerking bevorderd, niet gedwarsboomd hebben. Nog eens, het zou een strijd geweest zijn, niet tegen de misdaad; de „overheerschende macht” zou niet ten koste van andere menschen geleefd hebben, maar door een betere organisatie van 's menschen strijd met de natuur.

Het voorkomen der wereld is veranderd; door dat te negeeren, negeert men feiten en laat men zich leiden door den slechtsten vorm van theoretiseeren en sentimentaliteit — het theoretiseeren, dat geen feiten wil erkennen. De strijd tusschen de volkeren maakt geen deel uit van den strijd van den mensch tegen de natuur, vindt geen rechtvaardiging in de werkelijke wet van den menschelijken strijd om het bestaan. Hij is een anachronisme; hij vindt zijn rechtvaardiging in een schijn-filosofie, die den toets der feiten niet kan doorstaan, in geen werkelijke behoefte voorziet en die, daar hij in werkelijkheid niets tot stand brengt, met de toenemende ontwikkeling wel tot een eind móet komen.

Weinigen van ons beseffen, in hoe sterke mate economische dwang in het menschelijk bestaan de plaats heeft ingenomen der fysieke kracht. De primitieve geest zou zich geen denkbeeld kunnen vormen van een wereld, waarin niet alles door kracht geregeld werd.

De veronderstelde noodzakelijkheid van fysieke dwang eindigde niet met de slavernij. Het godsdienstige geloof der menschen moest met dwang beperkt worden, en niet alleen hun geloof, maar ook hun kleeding; en wij kunnen honderden jaren van ingewikkelde wetten ter betengeling van te groote weelde, honderden jaren ook van gedwongen beperking van prijzen en handel, het nauwkeurig uitgevoerd systeem van monopolies, volstrekt verbod van invoer in het land van vreemde goederen, terwijl het zondigen tegen dit verbod beschouwd werd als een strafbare overtreding. Wij hadden zelfs in Engeland het gebruik van gedwongen geld en dit geld te weigeren was strafbaar. In vele landen was het jarenlang een misdaad goud uit te voeren, hetgeen alles bewijst, dat de menschelijke geest overheerscht werd door het zonderlinge denkbeeld, dat het menschelijk leven geregeld moet worden door fysieke kracht, en het is slechts zeer langzaam en met groote moeite, dat de waarheid tot ons is gekomen, dat de menschen het best zullen werken, wanneer zij aan ongeziene en onzichtbare krachten worden overgelaten. En de wereld, waarin fysieke kracht aan de regeling van arbeid, geloof, kleeding, handel, taal en het verkeer der menschen werd onttrokken, zou iets onbegrijpelijks geweest zijn voor zelfs de kundigste geesten der drie- of vierduizend jaar die ons zijn voorafgegaan.

Het gebruik van fysieke kracht sluit voor hen, die haar aanwenden dezelfde beperking van vrijheid in als die, welke zij wenscht op te leggen.

„Hier heeft men den gevangene, met gebonden handen en een koord om den hals, die weggeleid wordt door een barbaarsch overheerscher, die hem tot slaaf wil maken. De eene is gevangen, zegt gij, de ander vrij. Zijt gij er wel zoo zeker van, dat de andere vrij is? Hij houdt het ééne eind van het koord vast en als hij zijn gevangene niet wil zien ontsnappen, moet hij het zoodanig blijven vasthouden, dat het niet gemakkelijk los kan. Hij moet zelf aan den gevangene gebonden zijn, evenals de gevangene aan hem geboeid is. Nog in andere opzichten worden zijn handelingen belemmerd en zijn hem zekere lasten opgelegd. Een wild dier kruist zijn pad en hij kan het niet achtervolgen. Wanneer hij uit een nabijgelegen stroom wenscht te drinken, moet hij zijn gevangene vastbinden, uit angst dat er van zijn weerlooze toestand partij getrokken zal worden. Bovendien moet hij voedsel voor beiden verschaffen. In verschillende opzichten is hij dus niet langer volkomen vrij; en deze lasten scheiden op eenvoudige wijze de algemeene waarheid, dat de middelen, waardoor de ondergeschiktheid van anderen verkregen wordt, den overwinnaar, den meester, den overheerscher zelf ondergeschikt maken. (W. Spenser „Facts and comments”).

De waarheid, dat economische kracht op den langen duur altijd sterker is dan fysieke of militaire kracht, wordt

bewezen door het algemeen gebruik van geld — door het feit dat het gebruik van geld niet iets is van onze eigen verkiezing, of waaraan we ons kunnen onttrekken, maar dat ons wordt opgelegd door een werking van krachten, sterker dan onze wilskracht, sterker dan de tirannie van den wreedsten tiran, die ooit door bloed of staal regeerde. Door hem, die met een vrij onbevangen geest de geschiedenis gaat bestudeeren, is het dunkt mij, een der wonderbaarlijkste dingen, dat de meest absolute despoten—mannen die over het leven hunner onderdanen kunnen beschikken op onbeperkte wijze en met een onverschilligheid, als in de moderne westersche beschaving ongeëvenaard is, niet over het geld kunnen beschikken. Men vraagt zichzelf inderdaad af, waarvoor zulk een absoluut overheerscher, die alleen reeds door de macht zijner positie tot alles bevoegd is, die de macht bezit zich alles, wat binnen zijn rijk bestaat, toe te eigenen en die in staat is alle soort en aard van diensten te eischen, geld noodig heeft, dat het middel is, om dingen of diensten te verkrijgen door een vrijwillig overeengekomen ruil. Toch is het juist, zoowel in de oude tijden als tegenwoordig, de meest absolute despoot, die dikwijls in de grootste geldverlegenheid verkeert. Is dit niet een bewijs, dat in werkelijkheid de fysieke kracht slechts binnen zeer beperkte grenzen werkt?

Welk proces geeft, te oordeelen naar alles, wat de mensch begeert; de beste resultaten, de fysieke kracht van bloed en staal, of de intellectueele of fysieke kracht, die we niet kunnen zien? Het grondbeginsel echter, dat werkt op de beperkte wijze, waarop ik gewezen heb, werkt met niet minder kracht op het groote gebied der moderne internationale staatkunde. De rijkdom der wereld wordt niet vertegenwoordigd door onbepaalde hoeveelheid goud of geld, nu eens in het bezit van de eene macht, dan weer van de andere, maar hij hangt voor dat oogenblik af van de onbelemmerde handelingen eener gemeenschap. Stuit die handelingen, hetzij door het opleggen van belasting of nadeelige handelsvoorwaarden, of een onwelkome administratie, die een onvruchtbaren politieke actie in het leven roept, en gij krijgt minder rijkdom — minder rijkdom voor den overwinnaar, evenzeer als voor den overwonnenen. Het grootste bewijs voor de waarheid is, dat alle ervaring aantoon, dat wij in den vrijen handel, die wederzijdsche voordeelen afwerpt, grooter resultaten van verbruikte kracht krijgen, dan bij de uitoefening van fysieke kracht met het doel om voordeel voor de eene partij te verkrijgen ten koste van de andere. Het afnemen van den factor der fysieke kracht in het menschelijk bestaan gaat gepaard met de psychologische verandering in de menschelijke natuur, welke onze aandrang tot louter fysieken strijd geheel wijzigt. Onze technische ontwikkeling draagt zeer veel bij tot deze vermindering der fysieke kracht.

Wanneer het land niet welvarend is, hebben wij geen macht en geen terrein voor onze beleggingen. Tot op zekere hoogte kan men door macht belasting eischen, men kan iemand niet dwingen goederen te koopen, wanneer hij ze niet noodig heeft en geen geld bezit om ze te koopen.

De technische veranderingen — vooral de betere verkeersmiddelen — zijn het geweest; die de kwestie van krediet — zulke verschijnselen als een algemeene bankkoers over de geheele wereld corresponderende Beurzen — in het leven hebben geroepen. Nu is krediet een uitbreiding van het gebruik van geld en aan de overheersching van het eene kunnen we ons evenmin onttrekken als aan die van het andere. Wij hebben gezien, dat de bloedigste despoot een slaaf van het geld is in dien zin, dat hij genoodzaakt is het te gebruiken. Op dezelfde manier kan geen fysieke kracht in de moderne wereld de kracht van het krediet vernietigen. Het is een groot volk der moderne wereld evenmin mogelijk om zonder krediet als om zonder geld te leven, dat hier een deel van uitmaakt.

Een der eigenaardigheden van deze mechanische ontwikkeling met haar diepliggende psychologische resultaten is het algemeen falen om zich de werkelijke gevolgen van iederen stap voorwaarts duidelijk voor te stellen.

De onderlinge afhankelijkheid der deelen is toegenomen in de mogelijkheid, dat het eene onderdeel het andere kwaad zou doen zonder zichzelf schade te berokkenen, is kleiner geworden. Ieder onderdeel is meer afhankelijk van de andere deelen en daarom moet uit den aard der zaak de aandrang tot het doen van onrecht afnemen. En dit feit moet wel dagelijks een nieuwe richting geven aan den menschelijken strijd lust en dat doet het ook. Wij strijden tegen onze omgeving, niet tegen elkaar; en zij, die redeneeren alsof de strijd tusschen de onderdeelen van een organisme noodzakelijk voort moet gaan en alsof de aandriften, die iederen dag een nieuwe richting krijgen, nooit de bepaalde richting zullen verwerven, welke men krijgt, wanneer de strijd tusschen Staten zal ophouden, plaatsen zich onbewust op het weten-

schappelijke standpunt, maar laten de helft der feiten buiten rekening. En evenals de aandrang een andere richting zal aannemen, zoo zullen ook de in den strijd gebezigde werktuigen veranderen; de kracht, die wij zullen aanwenden om in onze behoefte te voorzien, zal de kracht zijn van verstand, van hard werken, van karakter, van geduld, van zelfbeheersching en geestelijke ontwikkeling en de strijdlust, die inplaats verbruikt en verspild te worden in wereldstrijden en vruchteloze vernieling, zal geleid worden (en wordt dit nu reeds) in een kalme stroom verbandig aangevende kracht. De mannelijke aandriften worden niet de tiran en de meester, maar het werktuig en de dienaar van het beheerschend verstand.

Is het niet een beetje kinderachtig en al te eenvoudig zich kracht alleen maar voor te kunnen stellen als het afvaren van kanonnen en het te water te laten van Dreadnoughts; strijd alleen als de fysieke strijd tusschen menschen inplaats van als toepassing van de menschelijke energie in zijn worsteling met de planeet? Nadert niet de tijd, dat de werkelijke strijd ons denzelfden eerbied zal inboezemen en zelfs hetzelfde gevoel, dat ons nu doortintelt bij een aanval in een slag, vooral nu de aanvallen in een slag verouderd zijn en weldra geheel uit onze wijze van oorlogvoeren zullen verdwijnen? Kracht is werkelijk de baas, maar het is de kracht van het vernuft; van karakter, van nationalisme.

Wat is het moderne oorlogvoeren anders dan de omzetting van denkbeelden in praktische kracht, in organisatie, in het besturen en administreeeren der organisatie, in de krijgswetenschap en taktiek van het menschelijk leven? Is het niet een verouderde en domme voorstelling zich het oorlogvoeren te denken als te paard rondrijden, kampeeren in bosschen, slapen in tenten en sierlijk aan het hoofd van glinsterende regimenten gepluimd en geharnast in dichte gelederen van den wreeden vijand; als het bestormen van bressen — kortom als den oorlog uit onze jongensboeken? In hoeverre komt zulk een opvatting overeen met de waarheid? Wat is het karakter van den zelfs meest militairen strijd anders dan grootendeels jaren van hard werken en aanhoudend werken, ietwat werktuigelijk, ietwat afgescheiden van het werkelijke leven, maar volstrekt niet meer opwindend? Dat is waar voor alle rangen en in de hogere rangen van het besturend verstand is oorlog een bijna geheel intellectueel proces geworden en het eigenlijke gevecht is het eind van het geheele proces, het lage, rumoerige deel ervan.

„Veldslagen zijn niet langer de aanschouwelijke heldenfeiten van vroeger. Het hedendaagsche leger en dat der toekomst is een sombere, reusachtige machine, waaraan alle melodramatische heldendaden vreemd zijn . . . een machine waarvoor jaren noodig zijn om het in verschillende deelen te vormen, jaren om deze tot een geheel te maken en weer jaren om ze gemakkelijk en onweerstaanbaar te laten werken.” (Generaal Homer Lea in: „The Valour of Ignorance.”)

(Wordt vervolgd).

W. J. DE VOOGT NZN.

Berichten en Mededeelingen.

Bibliotheek Societeit Phoenix.

NIEUW AANGESCHAFTE BOEKEN.

I. NEDERLANDSCH.

- Gorter, Herman.** I—1190
Pan (een gedicht).
Amsterdam, W. Versluys, 1912.
- Boutens, P. C.** I—1191
Carmina (gedichten).
Amsterdam, P. N. van Kampen & Zn.
- Verschoren, Frans.** I—1192
Jeugd (novellen).
Zeist, Meindert Boogaardt, 1911.
- Merejkowsky, Dmitri.** I—1193
Ecce Deus — Ecce Homo. De roman van Leonardo da Vinci.
(Uit het Russisch door J. P. Wisselink—van Rossum).
Utrecht, W. de Haan.

II. FRANSCH.

- Hugo, Victor.** II—1343
Littérature et philosophie mêlées. 2 vol.
Paris, Librairie de L'Hachette et Cie, 1868.
- Musset, Alfred de.** II—1344
Oeuvres Posthumes.
Paris, Charpentier et Cie., 1886.
- Rimbaud, Jean Arthur.** II—1345
Oeuvres (avec portrait).
Paris, Mercure de France, 1912.

- Marcilly, Ch.** II—1346
Satyre Ménipée de la vertu du Catholicon d'Espagne et de la tenue des Estatz de Paris, MDXCIII.
Paris, Garnier frères, 1889.

- Bussy—Rabutin.** II—1347
Histoire Amoureuse des Gaules suivie de la France galante, romans satiriques du XVIIe siècle attribués au Comte de Bussy. 2 vol.
Paris, Garnier frères.

IV. DUIJSCH.

- Ompfeda, Georg Freiherrn van** IV—519
Der Venusberg. (Novellen).
Berlin, Egon Fleischel und Co., 1912.
- Kellerman, Bernhard.** IV—520
Das Meer.
Berlin, G. Fischer, 1912.
- Anoniem.** IV—521
Die Bekenntnisse einer Prinzessin.
Wiener Verlag, Wien und Leipzig.
- Zweig, Stefan.** IV—522
Erstes Erlebnis. (Vier Geschichten aus Kinderland).
Leipzig, Insel-Verlag, 1911.

V. LITERATUURGESCHIEDENIS.

- Brandes, Georg.** V—139
Moderne Geister, Literarische Bildnisse aus dem neunzehnten Jahrhundert.
Mit Bildniss des Verfassers, zweite vermehrte Auflage.
Frankfurt a/M., Rütten und Loening, 1887.
P. Heyse; M. Klinger; E. Renan; G. Flaubert; E. en J. de Goncourt; J. Turgenjew; J. Stuart Mill; H. C. Andersen; E. Teguer; B. Björnson; H. Ibsen.

VII. KOLONIËN, LAND- EN VOLKENKUNDE.

- Maizeroy, René.** VII—126
Ville d'Amour.
Paris, Paul Ollendorff, 1894.
Venetië.
- Goncourt, E. et J.** VII—127
L'Italie d'Hier (notes de voyages 1855—1856) avec illustrations.
Paris, G. Charpentier et E. Fasquelle, 1894.
- Bourget, Paul.** VII—128
Sensations d'Italie. (Toscane—Ombrie—Grand—Grece).
Paris, Plon-Nourrit et Cie.

VIII. SOCIALE WETENSCHAPPEN.

- Novicow, J.** VIII—228
La Guerre et ses prétendus bienfaits.
Paris, Armand Colin, 1894.
- VIII—230**
Onderzoekingen naar de toestanden in de Nederlandsche Huisindustrie.
Deel I. Voedings- en genotmiddelen.
Uitgegeven voor rekening van het Departement van Landbouw, Nijverheid en Handel.
's Gravenhage, Algemeene Landsdrukkerij, 1911.

X. KUNST.

- Lacroix, Paul.** X—176
Les Arts au Moyen Age et a l'époque de la Renaissance.
Ouvrage illustré de dix-neuf planches chromolithographiques exécutées par F. Kellerhoven et de quatre cents gravures sur bois.
Paris, Librairie de Firmin Didot frères, 1873.

XII. WIJSBEGEERTE EN GODSDIENST.

- Schleiermacher, F.** XII—236
Platons Werke. 3 Thl., 6 Bnde.
Berlin, Georg Reimer 1855—1862.
- Slotemaker de Bruine, Dr. J. R.** XII—237
Het geloof aan God in de twintigste eeuw.
Utrecht, G. J. A. Ruys, 1910.
- Bergson, Henri.** XII—238
Le Rire; essai sur la signification du comique.
Paris, Félix Alcan, 1912.
- Dantec, Félix le.** XII—239
L'Athéisme.
Paris, Ernest Flammarion, 1909.

(Zie verder Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 11 JULI 1912. No. 32.

Boekbespreking.

DE WITTE MIER.

Een klein maandschrift voor de vrienden van het boek, onder leiding van J. GRESHOFF; C. M. B. DIXON, Apeldoorn.

Wij ontvingen de Juni-aflevering van dit nieuwe tijdschrift, dat wil ijveren voor „het typografisch-mooie boek, mooi, het boek in zichzelf, als boek, mooi, zonder dat het door te hulp geroepen kunsten is opgesierd”.

Het spreekt vanzelf, dat aan een dergelijke uitgave de meest zware eischen mogen gesteld worden. Welnu, deze Witte Mier in haar smakelijk kleed, met een aangename en sierlijke letter op royaal papier gedrukt, beantwoordt zelf volkomen aan de beginselen, die zij voorstaat.

Hoewel overigens ten deze niet optimistisch gezind, roepen wij haar een hartelijk welkom toe en hopen, dat een welverdiend succes haar werk moge bekronen.

J. v. R.

Technische Hoogeschool.

Examens gehouden vóór de Zomervacantie
— 1912. —

Propaedeutische Examens.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

J. Adriaanse.	H. J. J. M. Lips.
A. F. Bakhoven.	A. F. Netscher.
E. J. van der Beek.	J. Prakken.
J. de Bruyn Kops.	H. Sangster.
H. H. Cop.	A. O. Schut.
H. W. Dumont.	W. J. H. Graaf van Limburg Stirum.
L. W. G. de Roo de la Faille.	J. Th. A. Stubbe.
G. B. R. de Graaff.	G. H. A. Thieme.
Jhr. J. E. van Heemskerck van Beest.	J. Th. Thijsse.
A. E. G. J. Kingma.	J. B. M. Trimbos.
D. Kramer.	L. Tückermann.
Jhr. C. L. C. van Kretschmar.	W. van der Vegt.
A. L. van der Laaken.	L. de Vogel.
A. J. Langhout.	J. W. de Vries.

Bouwkundig Ingenieur.

J. C. van den Berg A.Wzn.	Th. J. M. Kloosterhuis.
J. A. W. A. Bordewijk.	Raden Mas Notodhiningrat.
J. W. E. Buys.	W. H. Pichel.
B. J. K. Cramer.	A. van der Steur.

Werktuigkundig Ingenieur.

H. P. Hijmans van Anrooy.	J. H. Hoog.
H. Th. Baart de la Faille.	W. Koning.
A. G. von Baumhauer.	F. O. Lemcke.
C. J. Bollee.	P. H. A. van Lis.
G. W. Boxman.	E. J. Molenaar.
J. F. Brandt.	J. Niemeyer.
M. van den Broek.	C. J. Oosterbolt.
J. A. Dezentje Gzn.	H. E. Overduyn.
G. Ekama.	F. P. van Peski.
L. J. G. van Ewijk.	P. A. Slavenburg.
J. P. Felix.	H. Strang Az.
J. N. van Geelen.	J. C. Kaars Sypstejn.
J. Goudriaan.	C. Thoms.
J. A. de Graaff.	G. A. B. Tieman.
W. A. Hattink.	J. Verschoor.

Scheepsbouwkundig Ingenieur.

J. Kouwer.	W. P. van Zon.
J. Triebart.	

Electrotechnisch Ingenieur.

C. Blankevoort.	A. K. F. Lammerts.
W. L. C. Brunings.	P. J. J. Linckers.
J. C. Francken.	W. J. van der Meulen.
D. van Geuns.	J. P. van der Merwe.
L. van den Honert.	J. H. Meyer.
J. de Klerk.	F. D. Pigeaud.
J. M. Kooy.	J. J. Poutsma.
P. J. Kramer.	L. Swaab.

J. M. Verff.
J. H. Wiltson.

D. C. J. IJlst.

Scheikundig Ingenieur.

Mej. S. J. Abel.	C. van Loon.
A. Brzesowsky.	C. P. Mom.
W. J. Couvée.	J. Noorduyn.
A. P. Drost.	C. H. M. Oeink.
Mej. H. van Gelderen.	C. F. Rüter.
Mej. A. J. H. Kam.	P. Schut.
A. H. Kerstjens.	F. F. Stutterheim.
Mej. J. C. Koopman.	E. van Thiel.
Mej. A. G. Kroese.	W. Wessel.

Mijnningenieur.

A. J. R. Cornelissen.	C. F. A. de Groot.
J. F. van Diermen.	N. J. M. Taverne.
G. H. Edixhoven.	

Candidaats-Examen.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

W. G. G. de Blauw.	F. Oldenburger.
P. A. Bruijn.	S. L. A. Orie.
V. Disselkoen.	A. P. Potma.
J. Floris.	W. A. Pull.
J. Goedhart.	H. A. H. de Ronde.
L. van Gogh.	J. de Ruyter.
A. C. van der Graaf.	H. G. J. Schelling.
J. H. G. van de Graaff.	W. A. Snell.
J. I. de Jongh.	K. K. J. L. Steinmetz.
M. G. M. Kaulbach.	W. Stuitje.
A. H. J. Koreman.	A. H. Sweys.
G. J. Laman Trip.	C. Tellegen.
L. M. de Nerée tot Babberich.	H. Versteeg.
A. C. Nieuwenhuyzen	D. Vooren Jr.
Kruseman.	H. J. de Vries.

Bouwkundig Ingenieur.

S. Franco.	H. E. Suyver.
------------	---------------

Werktuigkundig Ingenieur.

Th. Cramer.	A. J. Treurniet.
S. Figee.	D. Valstar.
W. Friedhoff.	D. J. Wagner.
R. A. P. van de Loo.	C. M. van Wijngaarden.
J. Oele Jr.	

Scheepsbouwkundig Ingenieur.

J. C. L. Smit.

Electrotechnisch Ingenieur.

S. C. van Dorsser Jr.	J. W. Kleinbentink, w. i. (met lof).
C. F. M. Duyzings.	
H. E. P. van Dijk.	J. Klynstra.
H. van der Feer.	H. G. Nolen.
P. Hartog.	J. A. Portengen.
I. Hartogs.	J. C. van Staveren.
H. I. Keus.	E. F. W. Völter.
	J. G. de Voogt.

Scheikundig Ingenieur.

F. Ch. Gerretsen.	J. D. Ruys.
K. Holwerda.	P. J. Schoonenberg.
W. Kaars Sypsteijn.	W. H. de Vassy.
M. Kaufmann.	P. E. Verkade (met lof).
G. M. A. Kayser.	J. G. Voorhagen.
C. E. Klamer.	D. C. de Waal.
Mej. A. H. Manders.	M. J. Weidema.
Mej. J. C. C. Postma.	G. Westerhof.
R. Priester.	

Mijnningenieur.

C. Godefroy.	L. W. Leyds.
J. W. C. Op den Kamp.	

Ingenieurs-Examen.

Geslaagd voor:

Civiel-Ingenieur.

H. B. Bakker.	R. Loman.
J. C. Begram van Eeten.	M. M. Lourens.
W. H. Brandenburg.	E. G. B. Louzada.
A. S. Buisman (mer lof).	A. Meyers.
L. J. M. Dirickx.	B. F. van Nievelt.
P. A. H. van Halewijn.	G. P. Nijhoff.
H. van Heijst.	L. J. Polderman.
W. F. van Hoogstraten.	A. Poldervaart.
J. C. Kolling.	J. A. Royer.
K. J. L. Kuiler.	J. A. Saltet.

L. S. P. Scheffer.
H. W. J. A. Schook.
H. Smalhout.
J. M. Steevensz.
J. W. Stoll Timmerman

Thijssen.

Bouwkundig Ingenieur.

C. G. van Buuren.
H. von Essen.

R. L. A. Schoemaker,
(1e Luit. der Genie O. I. L.)

Werktuigkundig Ingenieur.

A. A. Bienfait.
G. J. Braat.
H. P. de Koning (met lof).
J. Kortlandt.
A. J. ter Linden.
L. M. A. van Loon.
B. G. Meijer.

P. G. Rittershaus.
W. M. Roessingh van Iterson.
J. W. Ruskamp.
P. Smit.
M. J. Verhulst.
A. P. J. Welling.
W. G. F. Wentink (met lof).

Scheepsbouwkundig Ingenieur.

G. S. Bakker, w. i.
W. den Boer.

A. Roorda.

Electrotechnisch Ingenieur.

A. Booden (met lof).
J. Botermans.
M. Dijkhuis.
J. C. N. Graafland.
G. T. Heikens.
L. P. Kleyburg.
H. C. A. Kortlandt.

J. R. G. Isbrücker.
L. van Romunde.
D. C. van Schaik.
W. van Slingelandt.
J. M. Steffelaar.
H. G. J. A. van Swaay (met lof).

Scheikundig Ingenieur.

J. Buys Wz.
P. J. H. Ph. Dujardin.
Z. Th. Fetter.
L. Hamburger (met lof).
J. M. Haver.
A. J. van Hoytema.
C. A. Koppejan.
A. Korevaar.

R. de Lange.
S. de Lange.
D. Lely Jr.
N. H. Siewertsz van Reesema.
G. H. van Senden.
S. Tijnstra.
L. N. M. de Weerd.

Mijnningenieur.

J. Bakker (met lof).
H. A. A. Collot d'Escury.

L. J. C. van Es (met lof).
L. L. J. van Lynden.

ADVERTENTIEN.

RIJSWIJK.

Met September TE HUUR:

2 Gemeub. KAMERS, Suite met 2 Slaapkamers,
voor 1 of 2 Studenten, met of zonder Pension.
Adres Bureau van dit Blad.

Met September TE HUUR:

prachtig GEMEUBILEERDE KAMER
met 2 dito SLAAPKAMERS,
voorzien van Electr. licht en waterleiding. Aparte opgang.
Adres Bureau van dit Blad.

TE KOOP AANGEBODEN:

WATERBOUWKUNDE

door Henket, Schols en Telders, gebonden; mooi ex.
Prijsaanbieding in te zenden vóór 20 Juli aan

Dr. W. VAN KRIMPEN, Delft.

TER OVERNAME GEVRAAGD:

J. A. VAN DER KLOES.
ONZE BOUWMATERIALEN.

Nieuwe druk, in goeden staat zijnde.
Brieven onder No. 3173, Bureau van dit Blad.

BLOOKER'S DAALDERS CACAO

kost slechts / 1.50 per kilo's bus
(twee pond) en is toch best.

Vraag 't de tallooze gebruikers.

FIRMA E. DE GROOT,
hoek VOLDERSGRACHT 33,
geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
dragen klederen. Sedert 1870 bekend
onder den naam van VOGELI.

SANATORIUM BEEKBERGEN
≡ voor lijders aan tuberculose ≡

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

Het van ouds bekende adres is: _____

S. LOGCHER,

: CHOORSTRAAT 46, :

die betaalt den hoogsten prijs voor
net gedragen Heerenkleding.